

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ (Μαρκ. 10, 32-45)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στη Βρυσούλα, στις 13/4/2003)

Εδώ δεν περνά το μέσον

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο, ότι η μητέρα των Αγίων Αποστόλων, Ιακώβου και Ιωάννου γονάτισε μπροστά στον Χριστό και Τον παρακάλεσε: «Όταν θα 'ρθείς στην Βασιλεία Σου, τα δυό παιδιά μου να τα προσέξεις ιδιαίτερα. Είναι καλά παιδιά και το αξίζουν. Τον ένα να τον βάλεις στα δεξιά Σου και τον άλλον στα αριστερά Σου».

Είχε δίκιο η μητέρα ότι τα παιδιά ήταν καλά. Γιατί και αγωνιζόντουσαν και Απόστολοι είχαν γίνει. Ο Χριστός όμως, δεν της είπε «ναι», ούτε κολακεύτηκε από τα λόγια της, αλλά τι της απάντησε;

«Ποιός θα καθίσει στα δεξιά μου και ποιός στα αριστερά μου δεν είναι υπόθεση δική μου. Θα το πάρουν εκείνοι που το αξίζουν».

Και ποιοί το αξίζουν; Η απάντηση, μέσα από το Άγιο Ευαγγέλιο, από την αρχή μέχρι το τέλος είναι: «ο καθένας ανάλογα με τα καλά του έργα». Όποιος έχει τα πιο καλά έργα, όποιος αγωνίζεται περισσότερο, εκείνος θα καθίσει στα δεξιά και στα αριστερά του Χριστού. Συνεπώς, δεν είναι το ζήτημα, βάλε την μαμά σου να παρακαλέσει τον υπουργό, για να πας στην Βασιλεία του Θεού. Στην Βασιλεία του Θεού θα αγωνιστείς να πας. Όπως ακριβώς κάνεις για την επίγεια ζωή. Πόσο παλεύεις για να την κάνεις λίγο καλλίτερη, με πιο πολύ καλοπέραση, άνεση, τιμή!

Θέλοντας να μας το πει ακόμα καλλίτερα αυτό ο Κύριος, Σωτήρας μας και Ευεργέτης μας, Ιησούς Χριστός, τι είπε κάποια φορά που πήγαν και τον ζητούσαν η μητέρα Του, η Αγία Θεοτόκος, και τα αδέρφια Του, παιδιά του δικαίου Ιωσήφ από την πρώτη του σύζυγο, ο Άγιος Ιάκωβος ο Αδελφόθεος και ο Άγιος Συμεών; Που ήταν όλοι ενάρετοι, του Θεού άνθρωποι; Ποιός έχει αντίρρηση για την Παναγία, ότι ήταν η καλλίτερη στον κόσμο;

Ενώ λοιπόν Εκείνος κήρυττε, Του λένε:

-Η μητέρα Σου και τα αδέρφια Σου είναι απέξω, και θέλουν να σε δουν.

Απάντησε ο Χριστός:

-Η Μητέρα μου και αδέρφια μου; Ποιός είναι μητέρα μου; Ποιός είναι αδελφός μου; Μητέρα μου και αδέρφια μου είναι αυτοί, που τηρούν το θέλημα του Πατέρα μας του Επουράνιου. Αυτοί θα είναι μαζί μου στην Βασιλεία του Θεού.

Τι ήθελε να πει; Η μητέρα μου, άμα πάψει να τηρεί το θέλημα του Θεού, έπαψε να είναι μητέρα μου. Και ο αδελφός μου, ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος, που πέρασε όλη του την ζωή γονατιστός και προσευχόμενος και νηστεύοντας, αυτός που δεν έφαγε ποτέ του κρέας, ούτε ψάρι, ούτε τίποτε από έμψυχο, αυτός ο άγιος άνθρωπος, λέει ο Χριστός, αν πάψει να τηρεί το θέλημα του Θεού, δεν είναι πια αδελφός μου.

Γιατί ήρθαμε στον κόσμο;

Γιατί ήρθαμε στον κόσμο; Νομίζουμε ότι ήρθαμε, επειδή έτσι το ήθελε ο πατέρας μας και η μητέρα μας. Αλλά δεν ήρθαμε στον κόσμο επειδή το ήθελαν μόνο εκείνοι, αλλά επειδή ήταν θέλημα του Θεού. Και το θέλημα του Θεού είναι, να αγωνιστούμε, για να πάμε στην Βασιλεία Του. Εδώ είναι που τα σκουραίνουμε. Γιατί σκεπτόμαστε: Έχει που έχει η ζωή στενοχώριες και πίκρες, να της βάζουμε κι άλλες; Και εκείνες τις λίγες χαρές που μας δίδονται, να τις λιγοστεύουμε, αγωνιζόμενοι για τα μέλλοντα, που δεν τα είδαμε; Που τα ελπίζουμε μόνο; Επειδή μας μίλησαν γι' αυτά ο Χριστός και οι Άγιοι;

Ας πάρουμε μια εικόνα. Το παιδί, όταν είναι στην κοιλιά της μάνας του, είναι άνθρωπος από την πρώτη στιγμή της συλλήψεώς του. Το ακούμε και το καταλαβαίνουμε. Ιδιαίτερα σήμερα με την πρόοδο της ιατρικής. Αλλά αυτό δεν καταλαβαίνει τίποτε. Το μόνο που καταλαβαίνει είναι, ότι ζει σε ένα μέρος που έχει προστασία, τροφή, άνεση. Όμως έρχεται η ώρα και βγαίνει στον κόσμο. Και επειδή χάνει την γαλήνη του την ώρα που βγαίνει στον κόσμο, κλαίει. Γιατί δεν ξέρει ότι βγήκε σε ένα κόσμο χίλιες φορές πιο όμορφο, πιο πλατύ, πιο μεγάλο από εκείνον που ήξερε!

Το ίδιο αισθάνεται ο άνθρωπος όταν πρόκειται να φύγει από τον κόσμο. Του κακοφαίνεται. Σκέφτεται τον θάνατο και τον πιάνει ταραχή. Γιατί; Διότι δεν θέλουμε να το βάλουμε μέσα μας, ότι η ζωή στην οποία μας φέρνει ο Θεός μετά τον θάνατο, είναι τόσο πιο όμορφη και τόσο πιο ευτυχισμένη, όσο η ζωή πάνω στον όμορφο κόσμο, από εκείνη που ζει το έμβρυο μέσα στην κοιλιά της μητέρας του.

Ας κάνουμε και εμείς κάτι

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Αξιώθηκα και ανέβηκα στην Βασιλεία του Θεού. Έφτασα μέχρι τρίτου ουρανού. Δηλαδή στον ομορφότερο τόπο του Παραδείσου. Και είδα πράγματα τα οποία μάτι ανθρώπου δεν τα είδε ποτέ, αυτί ανθρώπου δεν τα άκουσε ποτέ, και καρδιά ανθρώπου δεν μπόρεσε να τα επιθυμήσει ποτέ. Τόσο όμορφα και τόσο μεγάλα!

Και επειδή η Βασιλεία του Θεού, είναι τόσο μεγάλο πράγμα, είπε ο Σωτήρας μας: «Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο εάν κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιωθεί την ψυχή του;» Τι θα καζαντίσει ο άνθρωπος, αν έχει τα πάντα σ' αυτή την ζωή; Αν μπορεί να τρώει καλά, να πίνει, να κάθεται, να έχει καταθέσεις και αξιώματα μεγάλα; Τι θα κερδίσει αν χάσει τη Βασιλεία του Θεού; Πενήντα χρόνια θα χαρεί τα αγαθά του; Εξήντα; Ενενήντα; Και μετά; Μετά θα τα αφήσει μια για πάντα.

Πείτε πάλι, πως η ζωή κάποιου ανθρώπου στη γη ήταν όλο πίκρα. Τι σημασία έχουν λίγα χρόνια πονεμένα μπροστά στην αιωνιότητα; Λέει ένας Άγιος: «Ας φανταστούμε, ότι η παρούσα ζωή είναι μια θάλασσα, σαν τον Ειρηνικό ωκεανό. Και όλη είναι φαρμάκι πικρό. Αν από τον ουρανό, στάξει μια σταγόνα από το έλεος του Θεού, αυτός ο ωκεανός, το φαρμάκι, γίνεται γλυκύτερο από το μέλι.

Αλλά τι είναι αυτή η σταγόνα του ελέους από τον ουρανό; Είναι μια σταγόνα από το Αίμα του Χριστού. Γιατί ήρθε ο Χριστός στον κόσμο και σταυρώθηκε; Για να κάνει το πικρό φαρμάκι της αμαρτίας μας, γλυκύ σαν μέλι. Να σβήσει την πίκρα, από την ζωή μας. Να σβήσει την πίκρα, από την απειλή της αιώνιας κόλασης. Και να γλυκάνει την ζωή μας, όχι για μια στιγμή, όπως είναι η όποια ηδονή σ' αυτό τον κόσμο, αλλά για πάντα! Και το Αίμα του Χριστού, μια σταγόνα μόνο παίρνουμε όσοι κοινωνούμε, είναι άξια αυτή η σταγόνα να μεταβάλει ολόκληρο τον Ειρηνικό ωκεανό της πίκρας, στην μεγαλύτερη γλύκα και χαρά!

Όμως, πρέπει και εμείς αυτά να τα βάζουμε μέσα στην καρδιά μας και να αγωνιζόμαστε. Γιατί ο Θεός, ο Βασιλέας της Δόξης, ήρθε στον κόσμο; Να πάθει, να βασανιστεί, να ταλαιπωρηθεί, να σταυρωθεί, να πεθάνει και να μπει στον τάφο, με όλα εκείνα τα πάθη και τις ατιμίες, που του έκαναν; Γιατί; Γιατί μας έφτιαξε και δεν μας έχει για τον σκουπιδοτενεκέ, μας αγαπάει! Και ήρθε να υποφέρει για μας! Για να σωθούμε! Και να μας δώσει τον τρόπο και την δύναμη, με θυσία δική Του, να σωθούμε, με το Αίμα Του, με το Άγιο Βάπτισμα, με όλα όσα παίρνουμε στην Εκκλησία. Μας λέει ο Χριστός:

-Εγώ έκαμα τόσα, για την σωτηρία σας. Καταλάβετε, ότι χρειάζεται και εσείς να κάνετε, ό,τι περισσότερο μπορείτε.

Γι' αυτό είπε στους δυό Αποστόλους του:

-Θέλετε να καθίσετε στα δεξιά μου και στα αριστερά μου;

-Θέλουμε, λένε εκείνοι, θέλουμε.

-Μπορείτε να πιείτε και εσείς το ποτήρι που πίνω Εγώ; Και να βαφτιστείτε το βάπτισμα που βαπτίζομαι;

Τι εννοούσε ποτήρι και βάπτισμα; Τα Πάθη Του και τον θάνατό Του.

-Μπορούμε και θα το κάνουμε. Για Σένα θα ζήσουμε και για Σένα θα πεθάνουμε!

Και έτσι έγινε, αδελφοί μου.

-Καλότυχοι είστε, τους απαντάει ο Χριστός, που θέλετε να ζήσετε για Μένα, και να πιείτε το ποτήρι που πίνω Εγώ. Και αυτά θα γίνουν, αλλά να το ξέρετε, το «εκ δεξιών μου και εξ αριστερών μου» δεν θα το βρείτε. Γιατί είναι μερικοί που έκαναν περισσότερα από σας.

Ποιά είναι τα περισσότερα;

Ποιός έκανε περισσότερα; Η Παναγία! Βλέπετε τις εικόνες του τέμπλου; Ο Χριστός στην μέση, εκ δεξιών η Παναγία και εξ αριστερών ο Τίμιος Πρόδρομος. Γιατί έκαναν περισσότερα και από τον Άγιο Ιωάννη τον ευαγγελιστή και από τον Άγιο Ιάκωβο και από όλους τους Αγίους. Ποιά ήταν αυτά που τους ανέβασαν τόσο ψηλά, ώστε να είναι, στην Βασιλεία του Θεού δεξιά και αριστερά από τον Χριστό;

Πολύ απλά πράγματα: Ταπείνωση, καλωσύνη και νηστεία. Ταπείνωση και καλωσύνη είχαν. Νηστεία έκαναν. Γιατί έχουν αυτά τα πράγματα, πολύ μεγάλη αξία; Να το εξηγήσουμε. Θα πει ο Χριστός την ημέρα της κρίσεως: «Δεύτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου... Πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και με ποτίσατε, ήμουν ξένος και μου μιλήσατε, ήμουν άρρωστος και ήρθατε να με δείτε και μου είπατε δυό λόγια παρηγοριάς».

Τι σημαίνει αυτό; Ο πόθος του Θεού για κάθε άνθρωπο, είναι να τον βλέπει να έχει καλωσύνη! Που σημαίνει τι; Πλατύνετε την καρδιά σας. Κάνετε την να έχει καλωσύνη παντού και πάντοτε. Αυτό είναι το άγιο θέλημα του Θεού. Και να θυμάστε, ότι Κύριος του κόσμου και της ζωής μας, είναι ο Χριστός. Να έχετε προς τον Θεό ευλάβεια. Να έχετε ταπείνωση, μίμηση του Χριστού,

μίμηση της Παναγίας, μίμηση του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Να κάνετε προσευχή και νηστεία.

Τι άλλο έκανε η Παναγία στην ζωή της; Τι άλλο έκανε ο Πρόδρομος; Αυτά τα τόσο απλά πράγματα. Και τα έκαναν όλα για τον Χριστό, όλα για την βασιλεία Του την αιώνια και ατελεύτητη.

Αυτά τα είπαμε με αφορμή το Άγιο Ευαγγέλιο, έχοντας την σκέψη, ότι το μεγαλύτερο καλό που μπορούμε να κάνουμε στην ζωή μας, είναι να αγωνιστούμε σωστά για την αιώνια Βασιλεία του Θεού. Όλα τα άλλα είναι μάταια, μικρά, και ψεύτικα. Αμήν.-